

DE VERBORGENHEID

Door: Mike Schroeder

www.agbsf.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1946.

De meeste mensen vinden de Bijbel verwarrend en onbegrijpelijk, en daarom verwerpen ze het als een conglomeraat van mythen en allegorieën die niemand ooit zal kunnen begrijpen of ontcijferen; voor degenen die er zo over denken biedt de bijbel dus geen voordeel.

Ik omarmde dit standpunt ook vóór mijn aanvaarding van Christus als mijn Redder in 1985. Na deze ingrijpende gebeurtenis veranderde ik mijn gedachten daar over, want ik kreeg te horen dat de Bijbel de blauwdruk was naar welks voorbeeld christenen invulling moesten geven aan hun leven.

De meeste mensen die de Bijbel lezen, lezen het zoals ze ieder ander informatief boek zouden lezen, namelijk vanaf het begin tot het einde. Ik kreeg te horen van mijn nieuwe christelijke vrienden dat dit goed was, maar wat ik volgens hen in het bijzonder nodig had om me op te concentreren was het Nieuw Testamentische gedeelte (a) van de Bijbel, in het bijzonder "de evangeliën," Mattheüs, Marcus, Lukas en Johannes, want dit vormde de primaire blauwdruk van instructies voor de christelijke "kerk" en nog meer in het bijzonder de "rode letters" (b) daar deze de feitelijke woorden waren die rechtstreeks door Jezus zelf waren gesproken.

Opmerking van de vertaler:

(a)- Het Nieuwe testament begint niet eerder dan na het sterven van de Heere Jezus Christus! Zie Hebreëen 9 de verzen 16 en 17. Dus zijn de vier evangelieën, tot het sterven van de Heer, Oud Testamentische Schriften. Zie op mijn website: www.bedelingdergenade.nl onder "artikelen" het uitgebreide artikel over: "Wanneer is het Nieuwe Testament begonnen".

(b)- De "rode letters" komen voor in de Engelstalige King James vertaling van de Bijbel. In onze Statenvertaling van 1946 is dat niet het geval.

Dus dat is waar ik mijn lezen en studie op concentreerde. Maar naarmate ik vorderde kwam ik passages in deze vier evangelieën tegen die mij problemen gaven, bijvoorbeeld één van de rode letter passages waar de Heer tegen een Heidense vrouw, die zijn zegen zocht, zei:

*"Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: **Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.***

Aangezien mij werd verteld dat de evangeliën de belangrijkste boeken waren voor de christelijke kerk, verbaasde me dat zeer omdat ik wist dat ik niet "van het huis Israëls" (een Jood) was. Dus zocht ik opheldering bij een christelijke vriend die een seminarie had bijgewoond; hij verzekerde me dat dit niet een contradictie was, dat wil zeggen, "Israël" was in deze context een en dezelfde als de christelijke kerk, hij wees er op dat in een andere passage in Mattheüs (3), de Heer verwees naar zijn discipelen, die allen joden waren, als "mijn gemeente." Hij legde uit dat de christelijke kerk eigenlijk "geestelijk Israël." is.

(3): *Matth.16:18: En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.*

Dat leek me logisch, maar veel meer verwarring ontstond toen ik hoofdstuk 19 van Mattheüs ging lezen waar de Heer een jonge man vertelde wat hij moest doen om een discipel van Jezus te worden: "de geboden onderhouden, en verkoop wat gij hebt, en geef het aan de armen." (4).

(4): *Matth.19:17-21: 17 En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden. 18 Hij zeide tot Hem: Welke? En Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; 19 Eer uw vader en moeder; en: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. 20 De jongeling zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog? 21 Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij.*

Ik wilde graag een discipel van de Heer worden, maar moest ik echt al mijn materiële bezittingen verkopen (5) om in aanmerking te komen? Mijn seminarie vriend verzekerde me dat dit alleen was geschreven voor deze jonge man, want hij had "grote bezittingen". Ik was opgelucht door deze opmerking omdat ik geen grote bezittingen had; eigenlijk was ik op dat moment in mijn leven arm.

(5): *Lukas 18:22: Doch Jezus, dit horende, zeide tot hem: Nog een ding ontbreekt u; verkoop alles, wat gij hebt, en deel het onder de armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij.*

Maar mijn angsten kwamen snel terug toen ik bij het hoofdstuk aankwam waar Petrus zei: "wij (hij en de andere elf discipelen) hebben alles verlaten." (6).

(6): Zie naar Mattheüs 10: 9,10; 19:29, die het idee inderdaad ondersteunen dat zij alles hadden opgegeven, met inbegrip van hun families, om discipelen van de Heer te worden.

Daarna hoorde ik een populaire radio predikant in een preek over Mattheüs 19 beweren dat de Heer niemand vertelde om al hun materiële bezittingen te verkopen (Het is een bekend feit dat deze man aanzienlijke materiële bezittingen had), maar eiste alleen dat de christenen: "in hun hart alles verkopen".

Terwijl ik deze beweringen wilde geloven, lieten ze me nog steeds onrustig achter omdat ik ook geloofde dat de Heer "meende wat hij zei, en zei wat hij bedoelde ". Ik bleef voor meerdere jaren in deze onrustige toestand totdat op een dag een christelijke man, waarmee ik bevriend was geraakt, me vroeg of ik "de verborgenheid" kende. Ik antwoordde, "bedoelt u de verborgenheden van het koninkrijk?" (7) Hij zei: "nee, ik heb het over de "verborgenheid" van Paulus.

(7): *Matth.13:11: En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet gegeven.*

De verborgenheid van Paulus? Ik had de brieven van de apostel Paulus gelezen en was bekend met zijn verwijzingen naar de verborgenheid, maar ik veronderstelde dat dit dezelfde verborgenheid was als de verborgenheden van het koninkrijk waarnaar de Heer verwees in

Matth.13. Maar hij beweerde dat deze verborgenheden twee totaal verschillende programma's waren en gegeven waren aan twee verschillende groepen gelovigen.

Zei hij dat hetgeen Paulus schreef in zijn dertien brieven niet dezelfde boodschap was die de Heer aan zijn kerk gaf in de evangelieën? Ja, dat zei hij!

In eerste instantie verwierp ik dit idee omdat ik niet kon geloven dat de Heer één serie opdrachten zou geven aan een bepaalde groep gelovigen, en een andere serie opdrachten aan een andere groep gelovigen.

Zou dat niet neerkomen op dubbelhartigheid? Nee, zei mijn nieuwe kennis. In feite, zei hij, zegt de Bijbel zelf dat de boodschappen van elkander gescheiden moet worden, hij wees op een passage in de tweede brief van Paulus aan Timotheüs:

*“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, **die het Woord der waarheid recht snijdt.***

Hij ging verder met uit te leggen dat het evangelie van Paulus verborgen (geheim gehouden) was voor degenen die vóór hem waren (bv, de 12 discipelen van de Heer), totdat hij het openbaarde:

*“Rom.16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, **naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;** 26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;*

De bedeling der genade Gods

In Paulus zijn brief aan de Efeziërs benoemde Paulus zijn verborgenheid: “de bedeling der genade Gods”, en zegt dat God het alleen aan hem heeft gegeven “voor u, die heidenen zijt”. **(10)**.

(10): *Ef.3:1-3: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;*

Eerder, in hoofdstuk 2 van deze brief, zegt hij dat deze heidenen: “vervreemd van het burgerschap Israels” waren. **(11)** daarmee een duidelijk onderscheid aangevende tussen hen (de heidenen) en Israël. Paulus verwijst in zijn brieven nimmer naar de heidenen als “geestelijk Israël” of “de kleine kudde” **(12)** of “de verloren schapen” **(13)** of “volk” **(14)** of “koninkrijk der hemelen” **(15)** of “een koninklijk priesterdom” **(16)** of een andere omschrijving die verwijst naar Israël onder het Nieuwe Verbond.

(11): *Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.*

(12): *Lukas 12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.*

(13): *Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.*

(14): *Matth.21:43: Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.*

(15): Hiernaar wordt in het evangelie van Mattheüs 32 keer verwezen.

(16): *1Petrus 2:9: Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;*

Bovendien vertelt Paulus nooit iemand in één van zijn brieven om de geboden te houden, alles te verkopen, of hun aardse families te verlaten, zoals de kerk in de evangeliën werd opgedragen te doen. In feite zegt hij dat degenen die niet voor de zijnen en zijn huisgenoten zorgden "erger waren dan een ongelovige" (17). Ook werd de heidenen niet verteld om alleen "tot de Joden" te gaan (18) zoals dat de discipelen in de kerk, die de Heer in de evangeliën stichtte, werd gezegd.

(17): *1Tim.5:8: Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.*

(18): *Hand.11:19: Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.*

Maar het belangrijkste van al de verschillen, tussen wat de Heer aan Paulus gaf voor de Heidense kerk die Hij aan het bouwen was, en wat Hij gaf aan zijn discipelen in de evangeliën om dat door te geven aan Israël, waren de verschillende vereisten om gered te worden. Die onder het koninkrijks programma waren moesten volharden tot het einde om gered te worden, (19) ze moesten aan alle eisen die hun waren opgelegd voldoen tot aan hun dood om verlossing te krijgen, onder andere het houden van de wet der geboden, alles verkopen, enz.,

(19): *Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.*

Het evangelie van Paulus vereiste echter het tegenovergestelde; dat wil zeggen, degenen die gered werden moesten ophouden zelf daarvoor te werken, ze moesten gewoon geloven dat Christus, op Golgotha, de prijs heeft betaald voor hun zonden, en Zijn opstanding uit de doden was daar het bewijs van. In Romeinen 4 schreef hij:

“Rom.4:4-5; 25: vers 4: Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. 5 Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.....vers 25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Hij ging verder, in zijn brief aan de Efeziërs, met te zeggen dat: "de Heidenen (degenen die geloofden) medeërfgenen zouden zijn..... met de heiligen, en huisgenoten van God" (21) in een geestelijke entiteit aangeduid als "het lichaam van Christus. (22).

(21): *Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie; Ef.2:19: Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;*

(22): *1Kor.12:27: En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.*

Met betrekking tot de Heidenen, genoemd in de profetische Schriften, werd hierover niet gesproken, noch werd het door de Heer geopenbaard aan zijn 12 discipelen. Petrus, als hun woordvoerder, vertelde een Heiden in Handelingen 10:

“Hand.10:35: Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam.

Iedereen die gewillig is om er naar te kijken kan duidelijk zien dat deze twee boodschappen en de daarbij gegeven instructies, de ene door de Heer gegeven aan de 12 tijdens zijn verblijf op aarde, de andere aan Paulus gegeven door de Heer uit de hemel, (24) op gespannen voet met elkaar staan betreffende de eisen om opgenomen te worden in de familie van God van zowel Heidenen en Joden.

(24): *Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;*

Maar dit betekent niet dat God zijn programma en beloften aan Israël vervangen of weggedaan heeft, hiermee bedoel ik hetgeen hij overgeleverd heeft aan de 12, want God houdt zich aan zijn beloften. De beloften aan Israël zullen worden vervuld in een toekomstige tijd, maar niet nu.

We zijn nu in Paulus zijn “verborgenheid” (dat is een onderbreking van Israëls programma) die nu alreeds meer dan 2000 jaar duurt, waarin God zowel Joden als Heidenen, door Zijn genade, redding aanbiedt in een hemels lichaam, los van de werken der wet. (25)

(25): *1Kor.15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; Rom.4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Hand.16:31: En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.*

Vertaald door: L. H. Meijer.

E-mail: l.h.meyer@ziggo.nl

Website: www.bedelingdergenade.nl